

Uredništvo
in upravnništvo:

Kolodvorske
ulice št. 16.
Z urednikom se
more govoriti
vsak dan od 11.
do 12. ure.

Rokopisi se ne
vračajo.

Inserati:

Šeststopenjska peti-
vrsta 4 kr., pri
večkratnem po-
navljanju daje se
popust.

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Velja

za Ljubljano
v upravnishvu:
za celo leto 6 gld.,
za pol leta 3 gld.,
za četrt leta 1 gld.
60 kr., na mesec
50 kr., pošiljatev
na dom velja me-
sečno 9 kr. več.

Po pošti velja

za celo leto 10 gld.,
za pol leta 5 gld.,
za četrt leta 2 gld.
60 kr. in za jeden
mesec 86 kr.

Štev. 145.

V Ljubljani v petek, 22. avgusta 1884.

Tečaj I.

Narodna disciplina in dr. Zarnikova kandidatura.

Kako silno veljavo da ima vojaška disciplina, utegne znano biti tudi nestrokovnjaku. Razmerno majhno krdelec izvežbanih in discipliniranih vojakov bode sigurno v beg zapodilo goste trume tako zvane „črne vojske.“ Po disciplini se zgoščavajo vse sile v jednom osrednji; disciplina je ista elementarna moč, katera je h končeni zmagi baš tako neobhodno potrebna kakor osebna hrabrost vojakov in razum poveljnikov.

In politična stranka, boreča se za uredničenje svojih vzorov, je po polnem podobna vojski v bitki. Zgodovina nam jasno kaže, da je izgubljena vsaka stranka, ki se ne drži discipline, v kateri vsakdo deluje na svojo roko, neoziraje se na skupne težnje. Ni treba daleč segati nazaj: polom nemško-liberalne stranke l. 1879 zbog njene notranje razjednosti in bridke izgube slovenskih narodnjakov l. 1873 zaradi razpora med „starimi“ in „mladimi“ in zaradi pomanjkanja discipline so poučni, svarilni vzgledi; kdor jih prezira, je ali otročaj, nezmožen resne politične ideje, ali pa sovražnik domovine, kateri vedoma deluje v njeno škodo in pogubo.

Mislili smo, da se je naš narod v hudem dolgoletnem boji za obstanek vendar uže privadil tej prepotrebni vojaški lastnosti. Še poostri smo jo hoteli, narodno disciplino in zato so narodni poslanci deželnega zbora kranjskega letos izvolili iz svoje srede izvrševalni odbor, v kojem so bile zastopane vse nuanse našega narodno-političnega življenja. Jednoglasi je ta odbor sklenil, nasvetovati notranjskim volilcem istega kandidata, za kojega se bodo sami odločili na postojnskem volilnem shodu. Jednoglasi se je držal svojega sklepa ter je pred tremi dnevi v posebnem oklici toplo priporočal Notranjem poznane, odličnega notranjskega rodoljuba. Vsi slovenski politični listi, izhajajoči na Kranj-

skem, prijavi so dotični razglas, le „Slov. Narod“ ga je oblastno ignoriral, on in vreden njegov sodrug „Slovan“ se prizadevata na vse kriplje, da bi kalila disciplino, da bi prodrli železni obroč, kateri mora vezati vsako politično stranko. Niti z besedico ni omenjal časnikarski naš Metuzalem izjave izvrševalnega odbora, — vidno znamenje, da je baš on in privrženci njegovi oni pogubni živelj, kateri vedoma razpor trosi med zbegano množico našega naroda.

V trenutku, ko pišemo te vrstice, je volilna agitacija na Notranjskem vzkipele do svojega vrhunca. Vsi franc-tireurji naših radikalcev so na nogah; lehkonomi mladeniči, katerim mladostno navdušenje le slabo nadomestuje primanjkuje teoretično vedo in praktično skušnjo, združeni z asekurančnimi agenti neke znane banke prepotujejo notranjske pokrajine, pridigujoč radikalno dogmo, da je Zarnikova volitev načelno vprašanje. Novinarski urad v „Narodni Tiskarni“ deluje na žive in mrtve. Tam se pisari naročen dopis iz kakega notranjskega kraja, tam se izumuje debela laž, oni podobna, s kjo je včerajšnji „Slov. Narod“ postregel svojim ne baš razvajanem čitateljem; v onem kotičku se kujejo grčave psovke na spoštovano osebo notranjskega kandidata, g. Obrezo, in njegove prijatelje, tam zopet za ono mizo se trudi ubogi časnikarski duinar v potu svojega obraza z nehalnim delom, proti lastnemu svojemu prepričanju rojakom svojim priporočati obrabljeno, obležano blago — dr. Valentina Zarnika!

Ali čemu se dr. Zarnik znova vsiljuje notranjskim volilcem? Jeden izmed glavnih nagibov njegovemu izstopu — kajti izgovor na ono neškodljivo svotico 600 gld. je gola pretveza, — je bila vsekako vidna želja, zopet pridobiti si po lastni nemarnosti izgubljeno zaupanje svojega volilnega okraja. Uže lansko leto prodril je dr. Zarnik le težko pri deželnozbornski volitvi. Kako se je potil na ljubljanski brzojavni postaji, težko pričakujoč volitve izid, kako glasno se je rotil,

slovesno poudarjajoč: da nikdar več ne bode kandidoval na Notranjskem! In sedaj? Baš s svojim neosnovanim izstopom nameraval je brez vsakega truda si zopet priboriti prejšnjo popularnost. V svitu narodnega mučeništva nameraval je predstaviti se zavednim Notranjcem, češ, rodoljubna Notranjska bode sedaj pozabila mojo dosedanjo nebržnost za njene koristi, s figovim listjem „načelnega vprašanja“ bodem pokril vse svoje parlamentarno siromaštvo, s širokim plaščem blijnjene narodne doslednosti bodem ognil svojo milovanja vredno nagoto. Ali je v istini možno, da se razboriti Notranjci dadó varati s tako prozornim manévrom, da v istini ne spoznajo, kaka uprav frivola burka se inscenuje na račun življenjskih koristij toliko zanemarjene pokrajine?!

Zarniku nasproti postavili so volilci sami na volilnem shodu 19. avg. moža domačina, odločnega narodnjaka, skozi in skozi zmožnega, parlamentarno izurjenega kandidata, čestitega gospoda državnega poslanca Adolfa Obrezo. Njegovo kandidaturo podpira večina slovenskih, na Kranjskem izhajajočih listov, njo nasvetuje oklic izvrševalnega odbora. Paralela med dosedanjim delovanjem obeh kandidatov se nam skoro vidi neumestna. Da navedemo le en slučaj, spominamo notranjske rojake na požrtvovalni trud, s kojim je g. Obreza izvojeval notranjskim voznikom iz Russojeve konkurzne mase mnogo uže po polnem izgubljenih tisočakov. Obreza, narodni zastopnik v pravem smislu, pričel in izvršil je trudapolno delo, ne da bi zahteval kako odškodnino, kak „ekspenzar“, od svojih komitentov. Roko na srce! ali bi v istini kaj jednacega mogli pričakovati od onega dr. Zarnika, kateri je tolikrat in v tako ciničnih oblikah se izražal o veljavi, ki jo ima v njegovih očeh kmetski stan? Od onega dr. Zarnika, kateri je cerkniškemu trgu za malo delo, koje bi sleherni poslanec z veseljem zastonj bil opravil, zahteval izdatno svoto ter jo takoj bil izterjal s poštnim povzetjem? Ali so no-

Listek.

Odlomki iz mojih spominov.

Spisal Ivan Turgenev; poslovenil A. B.

(Dalje.)

Tudi ona je nosljala španski tabak, katerega je z zlato žličico jemala iz lepe tobaknice. Da je mogla pokazati svojo nežno, belo roko s privzdignjenim mezinem, držala je časih, zlasti, kadar je opazila kak nov obraz, kukalo — ne pred oči (kajti videla je izvrstno), ampak na nos.

Kolikokrat mi je Melanija Pavlovna opisovala svojo poroko v cerkvi Vnebohoda, eni najlepših cerkvâ! Cela Moskva je bila takrat vpričo . . . „Kaka strašna gnječa! Čveterovprežni vozovi, pozlačene karose . . . in brzoteki — brzoteki grofa Savadovskega pal je celó med kolesa . . . In sam nadškof naju je poročil! Pa kak govor je imel! Vse se je jokalo; kamorkoli sem pogledala — solze, nič drugega kot solze! . . . in konji generalnega guvernerja so bili tigrove barve . . . in ko-

liko cvetic! . . . kar obsipali so naju ž njimi! In o tej priložnosti se je nek zelo, zelo bogat tujec iz ljubezni usmrtil — in grof Orlov je bil tudi pri poroki navzoč . . . približal se je mojemu možu, čestital mu ter ga imenoval najsrečnejšega človeka . . . „Ti si najsrečnejši človek, dragi moj, če prav nisi nič vreden!“ rekel je. — In kakor za odgovor na te besede naredil je moj mož čudovito lep poklon ter s peresom za svojim klobukom mahnil pri tleh z leve na desno, kakor bi hotel reči: „Vaša visokost, sedaj je med Vami in mojo soprogo potegnena črta, katere ne boste prestopili!“ — In grof Orlov je to takoj umel ter ga pohvalil . . . O, kak mož je bil to, kak mož! . . . Drugokrat — bila sem uže omožena — povabil je mene in Aleksa na bal, in kakšne čudovito lepe briljantne gumbje je imel! Nisem se mogla zdržati, da bi mu za to ne naredila poklona: „Kake krasne briljante imate, gospod grof!“ rekla sem. — On vzame nož z mize, odreže en gumb ter ga mi ponudi, rekoč: „Vaše oči, golobica moja, so stokrat lepše nego najlepši briljanti; le pred ogledalo se vstopite in primerjajte!“ — In jaz sem stopila pred ogledalo, on pa se vsto-

pil poleg mene ter dejal: „No, kdo ima prav?“ Oči kar ni mogel obrniti od mene, tako pazljivo me je ogledoval od vseh strani! In Aleksej, moj mož, postal je tako nemiren; a jaz sem mu rekla: „Aleksej,“ dejala sem, „prosim, ne vznemirjaj se; vsaj bi me vender bolje moral poznati!“ — In on mi je odgovoril: „Le brez skrbi bodi, Melanija!“ — Ti briljanti obdajajo zdaj medaljon grofa Orlova, katerega imam še zdaj, — gotovo si opazil, dragi sestranec, da ga imam o praznikih na rami: na traku reda sv. Jurija; kajti on je bil jako pogumen junak, pravi vitez sv. Jurija — on je Turke sežgal.“

Pri vsem tem je bila Melanija Pavlovna vrla gospa, vzlasti se je lahko z vsem zadovoljevala. „Ona nima navade, ljudj mučiti in dražiti,“ govorile so služabnice o njej.

Melanija Pavlovna je strastno ljubila vse, kar je sladkega. Stara žena, ki je imela le s pripravljanjem obar in kolačev opraviti in se je za to imenovala „kolačarica“, prinesla jej je gotovo desetkrat na dan na majhnem ki-

*Namikovanje na pomorsko bitko pri Čezme, v kateri je bilo turško ladijevje sežgano od ruskega, kojega admiral je bil Orlov po imenu.

trajski volilci zares tako kratkovidni in slaboumni, da jih v oči ne bode gorostasni razloček med nesebičnim, neumorno delavnim kandidatom izvrševalnega odbora in njegovim tekmečem, dr. Val. Zarnikom?

In še ena! Kar se sedaj tako burno razodeva v peripetijah našega narodnega gibanja, je le simptom velikega patološkega procesa na našem životu, je le posledica notranjega razpora v narodnem taboru! Pred nekoliko dnevi smo uže naglašali, da smo pripravljene, roko podati k popolni bratovski slogi. Izvolite si, možje notranjski, od izvrševalnega odbora priporočenega, odličnega domačina, g. Obrezo, in v tem hipu se povrne mir v deželno sobano, mir tudi v celo veliko narodno stranko. Z volitvijo dr. Zarnika pak se bode zopet rušila narodna disciplina in žalostna posledica bode poostreni razkol med nami!

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Poročali smo uže, da so volitve v kmet-skih občinah štajarskih izpale sijajno in da so bili z veliko večino glasov voljeni vsi slovenski kandidati. Neugodno pa so izpale včeraj obavljene volitve v mestih in trgih štajarskih. Slovenci postavili so bili dva kandidata, in sicer prof. Kunsteka za Ptuj in prof. Žolgarja za Celje. Žalibog propala sta včeraj obadva, no dobila sta vkljub silni nemški agitaciji toliko glasov, da je upanje na zmago o priliki prihodnjih volitev povsem opravičeno. — Veleposestniki štajarski volili bodo svoje zastopnike v deželni zbor dne 26. t. m. Ker se je kompromis med srednjo in nemško-liberalno stranko razbil, voljeni bodo pač skoro gotovo sami nemški liberalci.

Gališki deželni zbor sestel se bode, kakor uže znano, dne 2. septembra. Na dnevnem redu stoji v prvi vrsti vprašanje, kako onim, ki so vsled povodnji trpeli silno škodo. Kakor se poroča, dovolil bo deželni zbor 300 000 gld. za nakup žita za setev ponesrečence.

Razven ministerskega predsednika Tisze in ministra Treforta zbrani so sedaj uže vsi ogerski ministri v Budimpešti. Prihodnje dni uže začno se razpravljanja o proračunu za leto 1885. — Nadalje poroča se iz Budimpešte, da bode upraviteljstvo strateške železnice Doberlin-Banjaluca prevzela uprava ogerskih državnih železnic.

Jutri sestel se bode zopet hrvatski sabor. Zasedanje trajalo bode sicer le kratko časa, no zanimivo bode uže zaradi tega, ker bode sabor razpravljajal o novem volilnem redu, ki bode gotovo povzročil strastne debate.

neškem krožniku zdaj posladkorjene rožne liste, zdaj medeni češmin, zdaj sorbet iz ananasa.

Bala se je samote — „zaradi strahovitih mislij, ki se takrat polaste človeka“ — in zato so jo skoro zmiraj obdajali zajedalci, katerim je živo govorila: „Govorite vender, povejte vender kaj, ne sedite vender vedno tukaj, kakor bi le sedeže hoteli ogrevati!“ — in zajedalci so hipoma začeli zlobodirati, kakor kanarčki.

Ravno tako kakor njen mož, je tudi ona jako rada mnogo molila; ker se pa, kakor je pravila, ni učila, molitve dobro brati, imela je zategadelj pobožno ženo, cerkovnikovo vdovo, ki je znala tako „ukusno“ moliti! Molila je neprenehoma brez konca in kraja. In res je znala ta cerkovnikova vdova molitve v eni sapi na pamet praviti, ne da bi med tem le enkrat šla po sapo — in Melanija Pavlovna jo je pazljivo poslušala ter bila vsa vneta.

Imela je še drugo ubogo vdovo pri sebi; ta jej je morala po noči praviti pravljice — „a le stare“, prosila je Melanija Pavlovna, „one, ki so mi uže znane; nove so vse izmišljene“.

Bila je zelo lehkomišelná in večkrat tudi

Tuje dežele.

Car Aleksander III. dovolil je nedavno, da se slavni poljski patrijot Domejko sme zopet vrniti v svojo domovino — v Rusijo. Sedanja poljska generacija slavi v Domejku veterana poljske državne ideje. Domejko bil je prijatelj znanemu pesniku Mickiewiczu in navdušen prvoboritej za neodvisnost Poljske. Vdeležil se je prve poljske vstaje ter potem čez 50 let živel daleč od domovine. Rojaki 83letnega starčeka priredili so mu v Varšavi sijajen sprejem. Banketa, kateri se je priredil Domejku na čast, udeležil se je celo Popiel, nadškof varšavski.

Iz Kahire javljajo, da je Nil uže v toliko narasel, da je sedaj možno preploviti Nilove katarakte. Angleži se bodo morali torej sedaj podvzati, da čim prej dospejo pred obzidje Kartuma; to je tem bolj potrebno, ker se iz zanesljivega vira poroča, da velike vstaške čete marširajo proti Kartumu.

Dopisi.

Od sv. Ane na Mali Gori dne 19. avgusta. (Izv. dop.) Mogočno poje nov ribniški zvon, veličastno se razlega po celi krasni ribniški dolini. Prelepo poje sv. Vida zvon — tako se je dosedaj prepevalo: ta slava presnela se bo sedaj na sv. Štefana zvon.

Zares krepak je glas 54 stotov težkega zvoná. In tacega zvoná so Ribničani potrebovali. Ta jih bo dramil iz spanja, ta jih bo budil in klical na delo, spodbujal jih k živahnemu gibanju.

Pa ravno ob pravem času se so obesili nov zvon v stolp, ravno prav se pred volitvijo. V par dneh volita mesto kočevsko in ribniški trg svojega poslanca za deželni zbor. Na dan volitve naj mogočno zapoje novi zvon ter spomni ribniške tržane svoje dolžnosti!

Prejšnja leta brigali so se prebivalci ribniškega trga kaj malo za to volitev. Prepustili so jo večidel Kočevarjem samim, kakor bi le-ti sami bili interesirani na tem, kak poslanec da zastopa oba kraja v deželnem zboru. Med tem, ko so Kočevarji volili, orali so Ribničani tiho domá, morda niti deseti del izmed njih vedel ni, da se ta dan vrši volitev. Da so Kočevarji potem pošiljali v deželni zbor može iz svoje srede, kedo jim bo zameril? Ribničani niti želje nikoli niso izustili, da bi enkrat tudi radi po svojem rojaku bili zastopani v najbolj važni zbornici cele dežele. Bilo je videti, kakor bi bili prebivalci ribniškega trga politično čisto nezreli, kakor bi bili po polnem neobčutljivi političnim dogodjajem nasproti.

To so bili žalostni, za ribniško dolino sramotni časi! Od vseh krajev prihajala so po-

sumljiva: časi so jej prišle naenkrat kaj čudne reči na misel! Tako n. pr. ni mogla trpeti pritlikovca Jana; vedno si je utepala v glavo, da bo nekega dne nepričakovano zavpil nad njo: „Ali ne veste, kdo sem jaz? Jaz sem knez Burjetov! Vi me morate slušati!“ — in v melanholičnih trenutkih bala se je, da bi Janus utegnil hišo zažgati.

Melanija Pavlovna se je skušala s svojim možem v radodarnosti; ali nikdar ni razdajala denarja — da bi si finih, nežnih rok ne umazala — ampak žepne robce, uhane, obleko in trakove; ali pa je dotičniku od svoje mize poslala kos kolača, pečenke ali kozarec vina. O praznikih je rada pogostovala stare vaške žene ter jih prosila, naj plešejo. Med plesom je ona sama s petami dajala takt ter se držala kakor pri plesu.

Telegin je jako dobro vedel, da je njegova žena neumna; ali precej od prvega leta njijinega zakonskega stanu naprej delal se je, kakor bi se mu zdelo, da ima ona jako hud jezik in da druge rada pita z zbadljivimi, zlobnimi besedami. Če je le preveč brez premisleka govorila, imel je navado, popretiti z mazincem ter reči: „O, ta mali, zlobni jezik! Na onem svetu bo moral trpeti zato! Z razbeljeno iglo ga bodo prebadali!“

ročila o volilnih bojih, samo kadar se je volil poslanec za Kočevje in Ribnico, ni bilo čuti o nikaki agitaciji, o nikakem volilnem gibanju. Ribniški tržanje so vselej plaho pobegnili in puško vrgli v koruzo, predno so s sovražnikom trčili skup. Zastonj je mežnar od sv. Ane na dan volitve napenjal oči, zastonj raztezal „rešpetin“, da bi ugledal dolgo vrsto kočij in v njih volilce, hiteče v boj tja, kjer se dandanašnji s ponosom prepeva *Wacht an der Rinde*. Ne kočij ni bilo, ne volilcev, samo sem in tja prikrevalo je kako „kluse“ s tovorom „sühe robe“, bodi-si lesene, bodi-si lončene, drugega niso ugledale željne mežnarjeve oči. In vzrok temu? Ta je jase, se poreče. Čemu tritati čas, čemu denar, ko bi bil vsak poskus zaman.

Res je to. V okoliščinah, kakeršne so vladale prej, ne bi bili Ribničani nikdar prodrli s svojim kandidatom. Saj je to še v čisto slovenskih mestih težko šlo. A zaradi tega bi se ribniški tržanje ne bili smeli še umakniti z volilnega bojišča, povzdigniti bi bili morali svoj glas, pokazati bi bili morali, da tudi živé, da se tudi zavedajo svojih pravic. Da so se vsemu temu odrekli, da se niti ganili niso v tako važnih trenutkih, to gotovo za nje ni bilo častno.

Prišel je čas, da prebivalci ribniškega trga popravijo, kar so do sedaj skazili, da stopijo na noge in povzdignejo glas: tudi mi smo tukaj! Kakega kandidata da so si zbrali, dosedaj še ni znano. Kočevarji ponujajo svojega Fabra. Naj mu li tudi Ribničani oddajo svoje glase? „Wochenblatt“ od zadnje sobote daje temu kandidatu spričevalo, ki ga prebivalstvu ribniške doline slabo priporoča. Ako je Faber *der Mann, der jederzeit für die Pflege des deutschen Culturelementes in Krain eintreten würde*, potem mislimo, da Ribničani nimajo vzroka, navduševati se zanj. Kočevarjem se od strani Ribničanov gotovo ne godi nikaka krivica. Nikjer na Slovenskem se tako malo ne čuje o narodnostnih prepirih med Nemci in Slovenci, kakor ravno v ribniški dolini. Ribničani se rad uči nemščine, kakor sploh tujih jezikov in nima tiste navade, da bi sovražil ljudi, ki govoré drug jezik. Tudi kočevsko prebivalstvo je bilo do najnovejših časov svojim slovenskim sodeželanom nasproti dokaj tolerantno. Od kar pa so dobili Kočevarji gimnazij, prišlo je tja tudi nekaj tacihih elementov, ki jim dosedanj mir ni ugajal. Začeli so škuvati in žal, da ne brez uspeha. Po Kočevji začela se je širiti nemška ideja, ta dobivala je od dne do dne več privržen- cev in k zadnjim spada tudi od Kočevarjev proglašeni kandidat Faber.

Tacega kandidata Ribničani ne potrebujejo. Oni hočejo, kakor dosedaj, s kočevskimi sosedi v soglasji živeti, za to se nikdar ne

Melanije Pavlovne te besede nikakor niso razžalile; ravno naopak, čutila je zaradi tega nekaj skrivni zadostitvi podobnega: „Nu“, si je mislila, „ali sem jaz kriva, da sem duhovita?“

Svojega moža je kar oboževala, in vse svoje življenje je bila vzor zakonske zvestobe; in vender je tudi ona imela nek „predmet“. Bil je to mlad bratranec, huzar, ki je, kakor si je domišljevala, zaradi nje padel v dvoboju, a je vsled verjetnih izvestij umrl za udarcem, katerega je pri prepiru v krčmi z biljarsko palico dobil preko glave. V skrivnem predalu hranila je še akvarelno sliko svojega „predmeta“, in Melanija Pavlovna zarudela je vselej do ušes, kadar je kdo imenoval ime Kapiton — tako je bilo „predmetu“ ime. Telegin pa je o takih slučajih naredil mračen obraz ter jej požugal z mazincem, rekoč: „Ne zaupaj konju na polji in ženi v hiši. Hm, meni se zdi, da je bil ta Kapiton majhen Kupido!“ — potem je Melanija Pavlovna jezno planila k višku in zakričala: „Aleksiej, ali te ni sram?“ — Aleksiej! Prepričana sem, da si ti, ko si bil mlad, sam obletaval razne mlade dame, in potem si še domišljuješ...“ — „Nu, nu, Melanija“, segel jej je Telegin smejé v besedo, „le umiri se, tvoja obleka je bela, ali tvoja

morejo in ne smejo odločiti za kandidata, ki bi sejal nemir med obe narodnosti. Kajti jasno je, da se bodo Ribničani, ako bode oni povzdigovali nemštvo, potegovali se za svojo narodnost. In s tem je dosedanja sporazumnost skaljena.

A za zdaj dovolj o tem. Mi smo za trdno prepričani, da bodo ribniški tržani pri prihodnji volitvi pokazali, da so politično zreli, da se zavedajo svojih pravic in da se hočejo tudi potegniti za njé. To pričakujemo od njih tem bolj, ker jim sedaj ne bode treba delati dolge poti v Kočevje, ampak bodo volili doma.

Iz Črnomlja 18. avgusta. (Izv. dopis.) Na čast rojstvenega dne presvitlega cesarja Franca Josipa I. priredila so: mesto Črnomelj in društvo narodna čitalnica s požarno brambo vred veselico na prostem dne 17. avgusta.

Proti severovzhodni strani našega mesta stoji prijeten hribček, „Griček“ imenovan, s katerega je krasen razgled na vse strani. Vrh Griča je precéj velika ravnina, nasajena s samimi lipami; semkaj gori naredil se je izlet.

Velika cesarska zastava vihrala je ponosno na visokem deblu, ves prostor bil je krasno ozaljšan s cesarskimi in narodnimi zastavami. Cesarjeva podoba v transparentu bila je v velikem vencu ovita.

Popoludné po 3. uri zaigrala je topliška godba, topiči so zagrmeli, naznanjoč, da zdaj se pričinja veselica. Vse je hitelo na Grič. Uradniki, mestjani, dokaj kmetskih mož iz okolice prišlo je slaviti z nami vred rojstveni dan milega nam vladarja. Zbrane, zabavajoče se množice pozdravile so prihod g. glavarja H. Jagriča in gosp. sodnika in deželnega poslanca Deva z gromovitimi „živio“-klici.

Na to razloži mestni župan g. Šusteršič pomen današnje veselice; spomina se presvitlega vladarja, očeta narodov, kateri tako lepo skrbi za nas; povsod siplje z dobrotno roko darove in pomaga slehernemu, kedor se v pravi sili k njemu obrne, vzlasti ako elementarne sile uničijo revnemu kmetu vso nado. Pokažimo tudi mi danes svojo neomejeno udanost in jekleno zvestobo do presvitlega vladarja in cele Habsburške rodovine! Bog nam ohrani Franca Josipa I. Živio! In po teh besedah gosp. župana zadoni iz sto grl gromoviti živio, godba zaigra cesarsko himno, katero po končani godbi slovesno zapoje močan možki zbor. Menjavalo se je potem petje, prodajanje srečk za loterijo, ples itd.

Mnogo smehu vzbudile so domače igre, kakor ples v vreči in druge. Ljudstva pa je bilo vedno več, in ko se je noč približala, blesketal se je Griček v stoterih lučicah. Rakete so švigale, topiči pokali in glej! spredaj pred kapelico — od kod ta črn, valovit dim?

duša je še beleja! — „Dà, še beleja, Aleksej, še beleja!“ — „O, ta mali jezik; pri moji veri, ta mali jezik!“ ponavljal jej je Aleksej ter jej božal roko.

O „prepričanjih“ Melanije Pavlovne govoriti bi še menj bilo na pravem mestu, kakor če bi razlagal „prepričanja“ njenega moža. Vender sem bil nekega dne pričal, kako čudno je moja teta odkrila zadrževane občutke. Po naključji omenil sem v pogovoru znanega Žeskovskega. Melanija Pavlovna je naenkrat obledela — postala je kar blede kot smrt in zelena, če prav je imela lica belo in rudeče pobarvane. Z votlim, po polnem odkritosrčnim glasom rekla je — (kar je bilo jako redkokrat pri njej navada, kajti navadno je govorila z nekoliko prisiljenim, hrščečim glasom): „Ah, zakaj si to rekel! In še celó pozno zvečer! Tega imena mi nikdar več ne izreci!“ Jaz sem se zeló čudil: kake pomembe je neki moglo biti to ime za tako nedolžno stvar, ki kaj nedovoljenega ni mogla samo storiti, ampak si kaj tacega celó misliti ni mogla?... Ta skoro čez pol stoletja razodevajoč se strah vzbudil je v meni čudne, ne preveč vesele misli...

(Dalje prihodnjič.)

— nič hudega. To je velikanski kres, katerega so zapalili in kurili naši vrli fantje, prepevajoč ob jednem narodne pesni. Pač smo se spominjali minolih časov, ko so bili še kresovi oznanjalci turških napadov v naših krajih, katerih se ni več bati, saj nas varuje močna roka vladarjeva.

Petje, ples in radovanje trajalo je pozno v noč, in okolo 11. ure zvečer podali smo se z godbo protu domu. Bil je lep dan, dan, ki je napravil narodu prijetne ure, ki je oživil v novo in pomnožil ljubezen do cesarja in do svoje narodnosti.

Dne 18. avgusta ob 9. uri bila je slovesna sveta maša. Razen c. kr. uradnikov bila je navzoča požarna bramba v paradi z zastavo, mestni zbor, narodna čitalnica in mnogo naroda.

Tako smo torej praznovali mi Belokranjci predvečer svetlega vladarja rojstveni dan.

Konečno bodi mi dovoljeno izreči zahvalo gospodu dekoraterju S. in pa vrlim slovenskim fantom za velikanski kres in čast spodobnemu njih obnašanju. —σ.

Razne vesti.

— (Mlada poročenca.) Pred civilnim oblastvom v Neueneggu (kanton Bern) poročil se je te dni par, kateri šteje vkup 139 let: ženin je 71 let star in se je zdaj tretjič oženil; 68letna nevesta je devica in hoče še le na stara leta poskusiti z zakonom. Pirovanje vršilo se je zeló živahno.

— (Poučna povest za roditelje in pestunje) se je dogodila te dni v Düsseldorfu. Pestunja podala se je s svojim varovancem, katerega je položila v voz, v stransk drevored in se tam prav dobro zabavala, na voz z otrokom niti več mislila ni. Slučajno pa pride mimo otrokov strije ter takoj opazi položaj. Otroka vzame iz voza ter ga odnese domov; pestunja ni nič opazila. Dve uri pozneje — neverjetno se glasi, vender je istina — pripelje vestna pestunja prazen voz domov, v katerega niti pogledala ni po otroku. Vprašali so jo, kako se počuti dete in ona je veselo odgovorila: „Spi!“

— (Žalosten dan svatbe.) Poroča se iz Schwetzinga v 17. dan t. m.: Včeraj zgodila se je velika nesreča. Hči dr. med. Wurnerja poročila se je z nekim uradnikom, in več svatbenih gostov, dama in trije gospodje, med temi sedemdesetletni župnik, kateri ja je poročil, hoteli so ob 11. uri po noči peljati se v kočiji v Heidelberg. Pijani kočijaž pa je zgrešil pot, zašel na pot v Brühl ter vozil naravnost v Ren. Župnik, kočijaž in konji prišli so v valove, dva gospoda in dama so se še srečno rešili. Trupel do zdaj še niso našli.

— (Izumitelj parobroda.) V Besançonu odkrili so statu Clauda Jouffroya, pravega izumitelja parobroda; odkritja udeležilo se je mnogobrojno občinstvo. Jouffroy je poskušal uže leta 1776 majhen parobrod na Daubsi, se ve da brez uspeha, 1783 pa na Saôni v Lyonu, kateri pa se je uže bolje izkazal. Izumitelj ni s svojo iznajdbo mogel prav prodreti, ker ni imel potrebnih denarnih sredstev, vrhu tega pa so se mu stavile še vsa keršne druge ovire na pot. Tako se je zgodilo, da velja Fulton, kateri je l. 1803 Napoleonu I. predložil načrt za parobrod, splošno kot izumitelj parobroda.

— (Paprika-drama.) Peštanski trgovec Leonhard Szikora bil je delj časa v ljubezenski zvezi z Marijo Aringerjevo. Pred kratkim pa se je seznanil s hčerjo peštanskega meščana in sklenil, poročiti se z njo, zaradi tega je odrekel ljubezen prejšnji ljubici. Marija Aringerjeva pa je v razdvojeni svoji duši sklenila osveto. Ko je oni dan hotel Szikora ravno stopiti v cestni voz, da se odpelje k svojim roditeljem, priskoči nenadno Aringer in mu vrže v obraz pušico paprike. Szikora je padel na tla; Aringer pa je zbežala, a so jo ujeli.

— (V kletki levov.) Nenavaden prizor kazal se je očem pred kratkim v amfiteatru v Portsmouthu. Najbolj sta se odlikovali dve gospodičini v kletki med levi. Pred nekaterimi dnevi pa je stavil mlad častnik, da bode šel tudi on

med leve; na vseh straneh vršile so se velike stave. Šel je v istini z jedno gorenjih ukročevalk med leve. Ta smeli čin dovršil je po polnem hladnokrvno in zivali v kletki se niti ganile niso.

— (Sežiganje mrličev.) Dobiva tudi v Zjedinenih Državah vedno več prijateljev. V Filadelfiji ustanovilo se je društvo za sežiganje mrličev, katero ima 100 000 dolarjev glavnice.

Domače stvari.

— (Volilen manêver.) Znali smo, da naši nasprotniki niso izbirčni gledé sredstev za volilno agitacijo ter da bodo napenjali vse strune zlasti pri notranjski dopolnilni volitvi. Ali da bodo v svoji brezobzirnosti šli tako daleč, da bodo celó osebo g. naučnega ministra utaknili med svoje sotrudnike in poročevalce, o tem pač niti sanjali nismo. Vender se včerajšnji „Slov. Narod“ oblastno repenči, da je g. naučni minister sila nezadovoljen „z zgodovinarjem Šukljejem in njegovim uredovanjem najnovejšega slovenskega dnevnika“. V odgovor le to. *A priori* zeló dvojimo, da bi kateri si bodi član sedanjega ministerstva v zvezi bil z onimi odličnjaki, od kojih uredništvo na Kongresnem trgu dobiva svoje inspiracije. Sicer pa — saj ste vedno trdili, da „Ljublj. List“ zajema iz jaslij dispozicijskega zaklada?! Ako je to istina, potem dobro znate, da je pisava dotičnega časnika po polnem odvisna od dunajskega tiskovnega urada in s samim migljajem bi vsak izmed gg. ministrov lahko vplival na vedenje zavisnega častnikarja. Tedaj, ali ste se takrat nesramno lagali, ko ste uredniku „Ljublj. Lista“ in glasilu, zastopajočemu nazore kranjske deželne vlade, očitali neko domišljeno zvezo z dispozicijskim fondom, ali se pa lažete sedaj, ko jecljate o nekem dozdevnem nasprotju med name-rami osrednje vlade in tendencijami kranjskega deželnega predsedništva. Morda pa — in baje utegne to biti jedino pravo — ste se debelo lagali v jednem in v drugem slučaju. *Sapienti sat!*

— (Z Bleda) se nam poroča, da je razsvetljava, v proslavljenje rojstvenega dneva Nj. veličanstva cesarja na jezeru priredjena, sijajno izpala. Plesu v Mallnerjevem hotelu udeležilo se je jako izborna občinstvo in zabava bila je zeló živahna.

— (Dodatek k „Izjavi.“) K „Izjavi“ notranjskih rodoljubov, priobčeni v št. 137. „Ljub. Lista“, dodajemo podpise naslednjih veljavnih mož iz vremске župnije: Vremški Britof: Janez Dekleva, župan; Anton Fetich-Frankheim, župnik; Franjo Kalin, nadučitelj; Jakob Novak, obč. svetovalec; Andrej Magajna, Andrej Dekleva, Stančič Janez, Kovačič Jože, obč. odborniki in posestniki; Maks Dekleva, posestnik in gostilničar. — Občina Gorenje Vreme: Jože Magajna, župan; Lovro Fuk, obč. svetovalec; Jože Sila, Gašper Magajna, Anton Prihavec, Anton Polh, obč. odborniki in posestniki.

— (Občinske volitve.) Pri volitvi novega občinskega odbora v občini Gora (okraj kočevski) bil je županom izvoljen Karol Knavs in občinskima svetovalcema Jurij Knavs in Štefan Gornik. — Pri občinski volitvi občine Semič (okraj črnomaljski) je bil županom izvoljen Janez Šusteršič, občinskima svetovalcema pa Janez Ivanetič in Matija Ogulin.

— (Čebelarsko in sadjarsko društvo za Kranjsko) razpošilja prav lična vabila k čebelarski razstavi v Lescah, katera traje ta teden in katera se bode sklenila v nedeljo z vžidanjem spomenske plošče prvega kranjskega čebelarja Antona Janše na Breznici. Na vabilu tem tiskana je pesnica: „Cvetica in bučela“. V spomin slavnosti odkritja spominske plošče prvega kranjskega čebelarja Antona Janše v dan 24. avgusta 1884 na Breznici. Zložil Ivan Zarnik, učitelj.“

— (Velika menažerija) pride v Ijubljano prihodnjo sredo ter se bode nastanila v Lattermannovem drevoredu. Lastnik ji je F. Kleeberg. Ta največji svetovni zverinjak bode imel mnogo in zeló zanimivih zverin, zatorej opozarjamo občinstvo nanj.

— (V tolminskem šolskem okraji) ustanovilo se je „Tolminsko učiteljsko društvo“ s sedežem v Tolminu. Pravila je visoko tržaško namestništvo že potrdilo.

— (V Toplice) na Dolenjskem došlo je do 15. t. m. 911 gostov. To je gotovo lepo število in obeta za to kopelj lepo prihodnost.

— (Štajarske volitve.) V mestih in trgih propala sta pri volitvah narodna kandidata gospoda Kunstek in Žolgar, kakor poročata brzojavki, a propala sta z malo manjšino. Nasprotniki uporabljali so baje ne prečastna sredstva, in to je narodna kandidata pokopalo. Če so te volitve izpale neugodno, vrlh Štajarcev nikakor ne bode plašilo, da pričeto delo nadaljujejo! Razloček glasov bil je majhen, za to smemo se nadejati, da bode pri prihodnjih volitvah porazila narodna stranka tudi na teh krajih nasprotnika. Slava vrlim in neupogljivim slovenskim volilcem štajarskih mest in trgov!

— (Delavsko podporno društvo v Trstu) razglasa naslednji poziv: Podpisani odbor naznanja vsem družabnikom in družabnicam, da bode društvo v nedeljo, 24. t. m., slovesno obhajalo rojstni dan svojega vis. pokrovitelja cesarjeviča Rudolfa, ob enem pa tudi obletnico blagoslovenja društvene zastave, in sicer zjutraj s cerkveno slavnostjo, zvečer pa z veliko besedo. Spored cerkvene slavnosti: Zjutraj ob 9^{1/2} uri se zberó vsi družabniki in družabnice pred novim društvenim stanovanjem: Via Acquedotto št. 11. Od tam gredó ob 9^{3/4} uri v slovesnem spredu v cerkev sv. Antona novega v naslednjem redu: Na čelu godba, potem zastava, za njo predsedništvo in odbor in potem družabniki po dva in dva. Družabnice pričakujejo spredu v cerkvi in se zberó precej pod presbiterijem. Točno ob 10. uri se začne slovesna sv. maša, pri kateri poje pevski zbor Nedvedovo mašo: „Slava Stvarniku“. — Spored besede v dvorani in na vrtu „Zelenega hriba“: 1.) D. Jenko: „Naprej“, izvršuje veteranska godba; 2.) slavnostni govor govori gspdc. A. Kobalova; 3.) A. Hajdrih: „Jadransko morje“, pojó tržaški in skedenjski pevci; 4.) Cegnar: „Pevčeva klet“, deklamuje gspdc. Muhova; 5.) Iv. pl. Zajc: „Rojakom“, poje pevski zbor tržaški; 6.) Ch. Dancle: Simfonija za 2 gosli in glasovir, izvršujejo društveni diletantje; 7.) Iv. pl. Zajc: „Hrvaticom“, pojó tržaški in skedenjski pevci; 8.) S. Gregorčič: „Soči“, deklamuje gspdc. Zorzutova; 9.) dr. B. Ipavec: „Slovenec sem“, pojó tržaški in skedenjski pevci; 10.) A. Hajdrih: „V tihi noči“, poje tržaški četverospjev; 11.) Iv. pl. Zajc: „Poputnica Nikole Jurišića“, pojó tržaški pevci; 12.) „Družabnikom in družabnicam“, govori predsednik; 13.) D. Jenko: „O Vidovem“, pojó tržaški in skedenjski pevci; 14.) E. Milière: „Potpourri iz slovanskih napevov“, izvršuje veteranska godba. — Beseda se vrši na vrtu „Zelenega hriba“, ako bi bilo deževno vreme pa v dvorani. Po besedi bode ples v dvorani. Začetek besede točno ob 6. uri popoldne. Ustopnice k besedi in plesu stanejo 40 kr. in se dobivajo v društvenem uradu in v prodajalnici g. Fr. Žitka, Corsia Stadion; zadnji dan pa le pri blagajnici na vratih.

Odbor delav. podp. društva.

Poslano.

Ker me smatrajo nekateri postojinski rodoljubi za pisatelja poročila v št. 140. „Ljubljanskega Lista“ o volilnem shodu postojinskem izza dne 15. avgusta t. l., prosim uljudno slavno uredništvo, da blagovoljno to menjenje zanika. Da bi žalil za naš narod zaslužnega in delavnega gosp. dr. Vošnjaka, mi vest nikedar ne dopušča.

Postojina dne 21. avgusta 1884.

Ivan Lavrenčič s. r.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Dunaj, 22. avgusta. Baron Tinti je umrl.
Kostnice, 22. avgusta. Slavnosti, katera se je priredila nemško-avstrijskemu planinskemu društvu, udeležil se je tudi veliki vojvoda Badenski. Predsednik društva je nagovoril vojvoda in ta mu je odgovoril ter nazdravil nemškemu in avstrijskemu cesarju, katera stojita v prijaznosti takó krepko, kakor Alpe, katero prijateljstvo je porok za svetovni mir.

Odgovorni urednik prof. Fr. Šuklje.

London, 22. avgusta. Reuterjevo poročilo: Beduini umorili so francoskega podkonzula, vračajočega se iz Batuka v Nedjid.

Odesa, 22. avgusta. Hči nekega tukajšnjega trgovca Kalinšnaja napala je včeraj žandarmerijskega obrista Katanskega; ustrelila je večkrat nanj, a ga ni zadela. Zločinko so zaprli.

Dunaj, 21. avgusta. Cesarjevič in cesaričina sta bila danes opoldne v veliki nevarnosti. Od Bruka na postajo Himberg prišedša sta se peljala v vozu v Laksenburg. Na željo cesarjevičeve je zavil kočijaž pri Lanzendorfu na stransko pot. Zaradi prehitrega obrata se je voz prevrnil; cesarjevič je pal z voza, lovec in kočijaž sta odletela s kozla. Cesarjevič dobil je na desnici malo prasko, cesaričina se ni poškodovala.

Celje, 21. avgusta. Žolgar propal. Žolgar 291, Neckermann 410 glasov.

Ptuj, 21. avgusta. Kunstek častno propal. Kunstek 265, Ausserer 338 glasov.

Gradec, 21. Pri deželnozborskih volitvah mest in trgov štajarskih in graške trgovinske zbornice izvoljeni so povsod liberalci.

Kostnice, 21. avgusta. Glavna skupščina nemško-avstrijskega planinskega društva volila je za gradnje v Tirolski, Solnograški, Koroški in Kranjski 11781 gld. Prihodnjič se bode zborovalo v Beljaku. Pri slavnostnem banketu se je napivalo nemškemu in avstrijskemu cesarju ter velikemu vojvodi, na kar je zbor pel narodno himno.

Trst, 21. avgusta. Zaradi odredjene desetdnevne karantene za italijanske provenijence se ustavijo vožnje potovalcev med Trstom in Benetkami in med Zadrom in Ankonu.

Zader, 21. avgusta. Po danes sim došli poročili iz Marijinih toplic je namestnik baron Jovanović uže toliko okreval, da je danes zapustil sobo ter se peljal na sprehod.

Basel, 21. avgusta. Založnika lista „Freiheit“, Pfaua, so zaradi razširjanja anarhističnega oklica povodom usmrtitve Stellmacherjeve zaprli.

Rim, 21. avgusta. Včeraj v provinciji Bergamo 6 bolnikov in 6 mrličev za kolero, v provinciji Campobasso 7 bolnikov in 3 mrlič, v Cosenci 1 bolnik, v provinciji Cuneo 4 bolniki in 4 mrlič, v provinciji Genovi 1 bolnik, v provinciji Massi 7 bolnikov in 3 mrlič, v provinciji Parmii 1 mrlič, v Porto Maurizio, 1 bolnik in 1 mrlič in v provinciji Turinu 10 bolnikov in 6 mrličev za kolero.

Pariz, 21. avgusta. „Agence Havas“ objavlja naslednjo noto: Danes opoldne je pretekel Kitajski dani obrok. Kitajski poslanec je dobil ukaz, naj se na svoje mesto v Berlin vrne in poslovi se je pri Ferryju, kateri mu je takoj izročil njegove potne liste.

London, 21. avgusta. Brzojavka v „Times“ iz Pekinga z dne 21. avgusta trdi, da je Tsung-li-Yamen odbil zahtevanja Francije in izjavil, da je Kitajska pripravljena za vojsko. Ta brzojavka hoče celó vedeti, da se je na francoskem konzulatu v Pekingu danes opoldne snela francoska zastava. Varstvo francoskih državljancov se je izročilo ruskemu poslaniku.

London, 21. avgusta. Daljši članek „St. James Gazette“ obsoja odločno politiko, katero ima kabinet Gladstonov za odstopa kabineta Beaconsfieldovega Nemčiji nasproti.

Kahira, 21. avgusta. Po uradnih poročilih iz Assuana upadajo Nilove vode vsak dan za več palcev, zaradi tega je zdaj parobrodem nemožno voziti mimo Nilovih kataraktov. — Vojni krogi menijo, da se bode morala operacijska točka za ekspedicijo v Kartum od Nila v Suakim preložiti, če ne bodo kmalu narasle Nilove vode. — Major Kičener poroča iz Debbahe: Po Mahdiji postavljeni Emir v Elhodi zmagal je prijateljski rod Seikiyov ter gre dalje, da se združijo z drugimi četami vstašev, kateri so tri dni od Debbahe oddaljeni.

Telegrafično borzno poročilo

z dne 22. avgusta.

Jednotni drž. dolg v bankovcih	80.80
„ „ „ srebro	81.55
Zlata renta	103.70
5% avstr. renta	95.70
Delnice narodne banke	858.—
Kreditne delnice	308.60
London 10 lir sterling	121.60
20 frankov	9.65
Cekini c. kr.	5.75
100 drž. mark	59.50

Uradni glasnik

z dne 22. avgusta.

Naprava novih zemljiških knjig: Pri c. kr. sodniji v Radovljici za katastralno občino Želečec; poizvedbe dne 3. sept.; pri c. kr. okr. sodniji v Novem Mestu za davkarsko občino Čermošnice; poizvedbe dne 1. septembra.

Eks. javne dražbe: V Kamniku zemljišče Jan. Jerniča iz Palovič (160 gld.) dne 3. sept., 4. okt. in 5. nov. — V Kranji posestvo zapuščine Fr. Staretove iz Spod. Bernika (8682 gld.) dne 29. sept., 29. okt. in 29. nov. — V Vipavi zemljišče Jan. Žgurja iz Podrage (221 gld.) dne 10. sept., 10. okt. in 11. nov. — V Zatičini posestvo Jan. Zupančiča (3305 gld.) dne 11. sept., 9. okt. in 13. nov. — V Ljubljani posestvo Fr. Petriča z Loga (6533 gld.) dne 3. sept., 4. okt. in 5. nov. — V Vipavi posestvo Josipine Premrov iz Zemone (1670 gld.) dne 5. sept., 7. okt. in 7. nov.

Pod varstvom: Martin Steiner iz Površja (okr. krški) zaradi nerednega življenja; varuh mu je Fr. Metelko. — Jožef Novak, posestnik iz Šmihela (okr. župemski) h. št. 2, zaradi zapravljenosti; varuh mu je Ant. Novak iz Veliškega Lipja št. 11.

Tujci.

Dne 20. avgusta.

Pri Maliči: Putz, odvetnik, iz Augsburga. — Weinlich, pravnik, z Dunaja. — Heide, trgovec, iz Prage. — Komouz, ingénieur, z rodbino, iz Budimpešte. — Göttl, učitelj, iz Mosta. — Baron Dumreicher, zasebnik, iz Januševca.

Pri Slonu: Karpinsky, penzionist, iz Varšave. — Fr. vitez pl. Heuffer, c. kr. sod. pristav, iz Enzersdorfa. — Badio, lastnik tovarne, z Dunaja. — Weiskopf, zasebnik, iz Linca. — Minach, posestnik, z rodbino, iz Voloske. — Kraigher, trgovec, iz Postojine. — Dejak, c. kr. ritmojster, s soprogo, iz Nov. Mesta. — Schollmaier, gozd. tajnik, iz Šneperka.

Pri Južnem kolodvoru: Walde, doktor modroslovja, iz Berolina. — Clauss, zasebnik, iz Trsta. — Baron Paumgarten, c. kr. major, iz Feldkirchna. — Schütze, svet. vdova, s hčerjo, iz Gradca.

Pri Avstr. carji: Pizihauzek, penzionist, s soprogo, iz Pulja.

Pri Virantu: Graf Lažansky, c. kr. ritmojster, iz Grundlhofa.

Umrlí so:

Dne 20. avgusta. Katarina Potokar, soproga mlinarja, 39 l., Karolinska zemlja št. 13, pohabljenje potrebnih organov.

Dne 21. avgusta. Karol Schmidt, hišni posestnik, 66 l., Karlovska cesta št. 2, za rakom v mehurji.

V bólnici:

Dne 20. avgusta. Marija Lustrek, delavka, 50 l., vodenica.

Srečke

z dne 20. avgusta.

Praga: 4 78 15 62 36.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm
21. avg.	7. zjutraj	735.50	+13.8	zpd. sl.	mgl.	0.80
	2. pop.	735.02	+22.6	vzh. sl.	obl.	dež
	9. zvečer	737.12	+16.4	bzv.	„	„

(77) 1

Št. 7813.

Razpis ustanov.

Na c. kr. visoki šoli za poljedelstvo na Dunaji razpisujejo se za učno leto 1884/85 štiri ustanove za poljedelske in tri za gozdarske študije v letnih zneskih po 200 gold.

Prosilci za te ustanove naj svoje, na visoko c. kr. naučno ministerstvo nadpisane prošnje uložijo do 25. septembra t. l. pri rektoratu omenjene visoke šole.

Na Dunaji v avgustu 1884.

Tiskata in zalagata Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg v Ljubljani.